

לשוננו לעם

עורכים: ע' איתן ומ' מדן

מתוך

כרך ד, תשי"ג

האקדמיה ללשון העברית
מוגן בזכויות יוצרים

מתשובות המזכירות המדעית

ד"ר דב חומה מלונדון תמה במכתבו, מדוע אין קובעים שמות לימות השבוע בעברית כדרך שמצויים להם שמות בלשונות אירופה. השואל מציע שמות, המרמזים לימי הבריאה.

תשובה:

(מ"מ) לפני שנים רבות הוצעו הצעות שונות בעניין זה, וגם הן מיוסדות על סדר בריאת העולם בששת ימי בראשית. היו שהציעו להשתמש לצורך זה בשמות, אשר לפי האגדה

קראה אסתר המלכה לשבע נערותיה (כדי לזכור על ידי כך מתי חל יום השבת: נהוריהא, רקועיתא, גנוניתא וכו'), וגם הצעות אחרות.

שום הצעות מעין אלו לא נתקבלו ללשון החיה, ואף אין לחשוב שתתקבלנה. הלשון החדשה יוצרת מלים ודרכי ביטוי הדרושים לה, שהדרישה להם נוצרת עם התפתחות החיים. ימות השבוע היו קיימים גם בימי אבותינו, והם לא ראו כל צורך — ובצדק — לקרוא להם שמות פרטיים, והסתפקו בשמות "יום ראשון, שני וכו'", ולנו אין כל צורך לחדש שמות לדברים שכבר יש להם שם עברי.

אין הדבר דומה למצב בלשונות אירופה. שם נוצרו השמות בתחומי התרבות האלילית הקדומה של עמי אירופה. וכך בלשונות הרומניות נתייחד לכל יום שם על שם אחד משבעת כוכבי הלכת, שהיו נחשבים כאלוהות בעיני הגויים הקדמונים. בתחומי התרבות הטוטונית (אנגלית, גרמנית, סקנדינבית) הוחלפו שמות אלה בשמות המזכירים את שמות האלוהויות של גויי הצפון. לגבי לשוננו, שמורשתה אינה אלילית, אין הבדל בין יום ליום מששת ימי המעשה, וכל מה שמבדיל ביניהם הוא רק ריחוקם או קרבתם ליום השבת, ולכן השמות הנאים להם ביותר הם: יום ראשון, שני וכו'. אין הדבר דומה לשמות החדשים, שהרי בטבע מורגש הבדל בין חודש לחודש, מה שאין כן בין ימות השבוע.